Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1859.

Erste Abtheilung.

IV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. Februar 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1859.

Oddział piérwszy.

Zeszyt IV.

Wydany i rozesłany dnia 15. Lutego 1859.

17.
Ministerial-Erklärung vom 5. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 17, ausgegeben am 1. Februar 1859),

ausgewechselt gegen eine gleichlautende Erklärung des fürstlich Lippe'schen Cabinetsministeriums zu Detmold ddo. 22. December 1858,

über die Behandlung des beweglichen Nachlasses der, in dem einen Staate verstorbenen Unterthanen des anderen Staates.

Die k. k. österreichische und die fürstlich Lippe'sche Regierung sind, in der Absicht, den Wirkungskreis der Gerichtsbehörden beider Staaten in Bezug auf die beweglichen Verlassenschaften der, im Fürstenthume Lippe verstorbenen österreichischen Unterthanen oder der in Oesterreich verstorbenen fürstlich Lippe'schen Unterthanen gemeinschaftlich zu regeln, dahin übereingekommen, daß die Erbschaftsverhandlung und die Entscheidung aller streitigen Erbansprüche hinsichtlich der, in ihrem Staatsgebiete vorhandenen beweglichen Verlassenschaften der Unterthanen des anderen der beiden Staaten, es mögen sich diese Unterthanen in jenem Staatsgebiete zur Zeit ihres Todes nur vorübergehend oder bleibend aufgehalten haben, den Gerichten jenes Staates zu überlassen sei, welchem der Verstorbene als Unterthan angehört hat.

Hiernach haben die Gerichte jenes der beiden Staaten, in dessen Gebiete sich der bewegliche Nachlaß befindet:

1. sich auf die, zur Bewahrung und Verwaltung des Nachlasses durch die Gesetze ihres Staates angeordneten Maßregeln zu beschränken;

2. die Ansprüche derjenigen Erben und Legatare, welche eigene Unterthanen des Staates oder in dessen Gebiete sich aufhaltende Fremde sind, nach Maßgabe der Landesgesetze sicher zu stellen, bis über diese Ansprüche von den competenten Behörden des Staates, welchem der Verstorbene als Unterthan angehörte, endgiltig entschieden sein wird. In ein Erkenntniß über die Rechtsbeständigkeit dieser Ansprüche aber haben sie sich nicht einzulassen, sondern dieselben zur Austragung und Entscheidung an die hiefür allein competenten Gerichte des Staates zu verweisen, welchem der Verstorbene als Unterthan angehörte;

3. über die Forderungen, welche von den eigenen Unterthanen oder von den, im Staatsgebiete befindlichen Fremden aus einem anderen Privatrechtstitel als jenem des Erbrechtes oder Legates gegen den Nachlaß gerichtlich geltend gemacht werden, nach Vorschrift der Landesgesetze zu entscheiden, und nach Maßgabe derselben für deren Befriedigung Sorge zu tragen.

Nach erfolgter Befriedigung und Sicherstellung der Ansprüche der im Staatsgebiete sich aufhaltenden Erben, Legatare und Gläubiger ist der bewegliche Nachlaß, beziehungsweise der, nach Abzug des zur Deckung dieser Ansprüche erforderlichen Theiles, erübrigende Rest des Nachlasses der zuständigen Behörde des Staates, dem der Verstorbene angehörte, entweder unmittelbar oder im diplomatischen Wege zu übersenden.

17.

Oświadczenie Ministeryalne z dnia 5. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 17, wydana dnia 1. Lutego 1859),

w zamian dane za równobrzmiące oświadczenie Ministerstwa Książęcego gabinetu Lippe w Detmold ddto 22. Grudnia 1858 r.,

o postępowaniu z ruchomym spadkiem po zmarłych jednego Państwa poddanych w Państwie drugiém.

Rządy tak C. K. Austryacki jak Księstwa Lippe, w chęci spólnego uregulowania zakresu władz sądowych w Państwach obydwóch pod względem ruchomych puścizn po poddanych austryackich w Księstwie Lippe zmarłych lub poddanych Księstwa Lippe w Austryi zmarłych, zgodziły się na to, ażeby rozprawa sukcessyjna i rozstrzygnienie wszelkich spornych pretensyj sukcessyjnych co do puścizn ruchomych, w ich terytoryum się znajdujących po poddanych Państwa drugiego, bez różnicy, czy poddani rzeczeni w onémże terytoryum w czasie zejścia ze świata tylko przechodnio lub stale przebywali, pozostawiono temu Państwu, do którego zmarły jako poddany należał.

Sądy przeto onego z obu Państw, w którego terytoryum się puścizna ruchoma znajduje, winny przeto:

1. ograniczać się na zachowanie i administracyą puścizny w sposób, jak to ustawy własnego Państwa im przepisują;

2. zabezpieczyć wedle ustaw krajowych pretensye tych spadkobiorców i legataryuszów, którzy są przynależącymi poddanymi Państwa, albo téż cudzoziemcami, w jego terytoryum się zatrzymującymi, dopóki nie będą stanowczo rozstrzygnięte pretensye wspomnione przez właściwe władze Państwa, do którego zmarły jako poddany należał. Nie będą téż wyrokować o prawomocności pretensyj takowych, lecz przekażą je do załatwienia i rozstrzygnienia wyłącznie właściwym ku temu sądom tego Państwa, do którego zmarły, jako poddany należał;

3. wedle przepisu ustaw krajowych rozstrzygać i w miarę takowych staranie mieć o zaspokojenie tych wierzytelności, które sądownie wytoczone będą przeciw spadkowi przez własnych Państwa poddanych lub cudzoziemców w terytoryum jego znajdujących się z innego tytułu prywatnego nie zaś z tytułu prawa sukcessyi lub legatu.

Po uskutecznioném zaspokojeniu i zabezpieczeniu pretensyj przebywających w terytoryum Państwa spadkobiorców, legataryuszów i wierzycieli, przesłaną być winna ruchoma puścizna, a względnie pozostająca po odtrąceniu części potrzebnéj do pokrycia tych pretensyj reszta puścizny właściwéj władzy Państwa, do którego zmarły należał, albo wprost albo drogą dyplomatyczną.

Urkund dessen ist die gegenwärtige Erklärung, welche vom Augenblicke ihrer Kundmachung an Kraft zu treten hat, von dem Ministerium des Aeußern Seiner k. k. Apostolischen Majestät ausgefertiget und unterzeichnet worden, um gegen eine gleichlautende Erklärung der fürstlichen Regierung von Lippe ausgetauscht zu werden.

Wien am 5. Jänner 1859.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p.

18.

Kaiserliche Verordnung vom 12. Jänner 1859,

über die Modalitäten, unter welchen die Bestimmungen des Patentes vom 1. Jänner 1856 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 7) auf die geistlichen Güter in Siebenbürgen in Anwendung zu bringen sind.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 18, ausgegeben am 1. Februar 1859.

19.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 16. Jänner 1859,

giltig für Mähren und Schlesien,

über den Beginn der Wirksamkeit der mährisch-schlesischen Berghauptmannschaft in Olmütz und über die Aufhebung des Bergcommissariates in Troppau.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 19, ausgegeben am 1. Februar 1859.

20.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 19. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 20, ausgegeben am 1. Februar 1859),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches, Dalmatiens und der Militärgränze,

womit hinsichtlich der Bestreitung der Kosten für die, nach den §§. 139 und 161 der Notariatsordnung vom 21. Mai 1855, Nr. 94*) des Reichs-Gesetz-Blattes, vorzunehmenden Untersuchungen der Amtsführung der Notare, nähere Bestimmungen getroffen werden.

1. Die Kosten der, von einer Notariatskammer, gemäß §. 139 der Notariatsordnung, angeordneten Untersuchungen der Geschäftsführung der Notare, sind von der Notariatskammer zu tragen.

2. Wird über Anordnung des Vorstehers eines Gerichtshofes erster Instanz die Erhebung über die Amtsführung eines Notars im Sinne des §. 161 der Notariatsordnung gepflogen, weil sich die gegründete Besorgniß gezeigt hat, daß die Amtsführung

*) Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, Jahrgang 1855, XXIII. Stück, Nr. 94.

W dowód czego niniejsze oświadczenie, w chwili obwieszczenia już mocy nabywające, wydane i podpisane zostało przez Ministeryum Spraw Zagranicznych Jego C. K. Apostolskiéj Mości, by w zamian wzięte było za równobrzmiące oświadczenie Rządu Księstwa Lippe.

Wiédeń dnia 5. Stycznia 1859 r.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p.

18.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 12. Stycznia 1859,

co do modalności, pod jakiemi postanowienia Patentu z dnia 1. Stycznia 1856 (Dziennik Praw Państwa Nr. 7) w zastósowanie wejść mają do dóbr duchownych w Siedmiogrodzie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 18, wydaną dnia 1. Lutego 1859.

19.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 16. Stycznia 1859,

i obowiązujące w Morawie i Szląsku,

o początku działalności morawsko-szląskiego starostwa górniczego w Ołomuńcu i zniesieniu komissaryatu górniczego w Opawie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 19, wydaną dnia 1. Lutego 1859.

20.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 19. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 20, wydana dnia 1. Lutego 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Królestwo Lombardzko-Weneckie, Dalmacyą i Pogranicze,

podające bliższe postanowienia względem opędzenia kosztów za dochodzenie czynności urzędowéj notaryuszów, przedsiębraném być mające wedle §§. 139 i 161 ustawy notaryalnéj z dnia 21. Maja 1855, Nr. 94 Dziennika Praw Państwa*).

1. Koszta dochodzeń prowadzenia interesów notaryackich, zarządzonych przez Izbę notaryacką, stósownie do §. 139 ustawy notaryalnéj, opędzone być mają przez Izbę notaryacką.

2. Jeżeli w skutek rozporządzenia ze strony naczelnika trybunału piérwszéj instancyi wytoczoném jest dochodzenie czynności urzędowéj notaryusza, w myśl §. 161 ustawy notaryalnéj, z powodu, że powstała obawa uzasadniona, iż czyn-

*) Obacz Dziennik Praw Państwa. Rok 1855. Część XXIII, Nr. 94.

des Notars in bedeutenderem Umfange mangelhaft sei, so hat in dem Falle, als die eingeleiteten Erhebungen ein Verschulden des Notars nachweisen, der betheiligte Notar, sonst aber der Staatsschatz die Commissionsgebühren des, zu dieser Untersuchung verwendeten gerichtlichen Abgeordneten zu tragen.

Letztere sind in Absicht auf die ihnen dießfalls zukommenden Gebühren nach den für landesfürstliche Beamte bestehenden allgemeinen Vorschriften zu behandeln, und es ist denselben der adjustirte Gebührenbetrag aus den bezüglichen Verlagsgeldern alsogleich vorschußweise zu erfolgen.

3. Soferne nach Gestattung des §. 161 der Notariatsordnung bei derlei Erhebungen ein Mitglied der Notariatskammer beigezogen wird, sind die Commissionsgebühren dieses Mitgliedes der Notariatskammer gleichfalls von dem schuldig befundenen Notar, außerdem aber von der Notariatskammer, zu bestreiten.

Graf **Nádasdy** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

21.

Erlaß des Finanzministeriums vom 22. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 21, ausgegeben am 1. Februar 1859),

betreffend die Aufhebung des provisorischen Controlsamtes in Sternberg.

Das provisorische Controlsamt zu Sternberg, im Olmützer Finanzbezirke, wird mit letztem Februar 1859 aufgehoben.

Freiherr von **Bruck** m. p.

22.

Erlaß des Finanzministeriums vom 23. Jänner 1859,

giltig für das lombardisch-venetianische Königreich

über die Bewilligung der zollfreien Ausfuhr der, aus den eingeführten ausländischen Cocons gewonnenen rohen filirten Seide.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 22, ausgegeben am 1. Februar 1859.

23.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 26. Jänner 1859,

betreffend die Ausscheidung der Gemeinde Enlaka aus dem Bezirke Makfalva und deren Zuweisung zum Szitáskeresztnrer Bezirke im Großfürstenthume Siebenbürgen.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 23, ausgegeben am 1. Februar 1859.

ność notaryusza w znaczniejszéj części jest wadliwą, wówczas, gdy przeprowadzone dochodzenia wykażą winę ze strony notaryusza, notaryusz ten, w innym zaś razie skarb Państwa ponosić ma koszta komissyjne dla delegowanych sądu, do tegoż dochodzenia użytych.

Takowi traktowani być winni pod względem należytości im przypadających wedle powszechnych przepisów, dla urzędników Cesarskich w téj mierze istniejących, i wydaną im być ma natychmiast jako zaliczka adjustowana kwota należytości z dotyczących pieniędzy zasobowych.

3. Jeżeli w miarę §. 161 ustawy notaryalnéj do takowych dochodzeń przybrany będzie członek Izby notaryackiéj, opędzone być mają należytości komissyjne dla tegoż członka Izby notaryackiéj równie przez notaryusza, jeżeli winnym będzie uznany, krom tego przypadku zaś przez Izbę notaryacką.

Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Bruck** m. p.

21.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 21, wydana dnia 1. Lutego 1859),

dotyczące zniesienia prowizorycznego urzędu kontrolnego w Sternberg.

Prowizoryczny urząd kontrolny w Sternberg, w powiecie finansowym Ołomunieckim, z dniem ostatnim Lutego 1859 r. zniesionym zostaje.

Baron **Bruck** m. p.

22.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 23. Stycznia 1859,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko Weneckiém,

o dozwoleniu bezpłatnego wywozu jedwabiu przędzionego surowego, pozyskanego z wprowadzonych kokonów zagranicznych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IV, Nr. 22, wydaną dnia 1. Lutego 1859.

23.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 26. Stycznia 1859,

dotyczące wyłączenia gminy Enlaka z powiatu Makfalva i jéj przydzielenia do powiatu Szitáskereszturskiego w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IV, N. 23, wydaną dnia 1. Lutego 1859.

24.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen, des Handels und der Militär-Central-Kanzlei Seiner Majestät vom 30. Jänner 1859,

(Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Nr. 24, ausgegeben am 1. Februar 1859),

wirksam für alle Kronländer,

über die Beschränkung der Ausfuhr von Pferden.

Mit Allerhöchster Genehmigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß vom Tage der Kundmachung dieser Verordnung angefangen, die Ausfuhr von Pferden über die Gränzen des lombardisch-venetianischen Königreiches, von Tirol und Vorarlberg, dann über die Seegränzen unbedingt verboten, über die übrigen Reichsgränzen aber nur gegen specielle, von der betreffenden politischen Landesstelle im Einvernehmen mit dem Landes-General-Commando zu ertheilende Ausfuhrbewilligungen gestattet wird.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

Für Seine Excellenz den Ersten General-Adjutanten Seiner Majestät:
Baron **Kellner** m. p.

Berichtigung.

In dem, im LVI. Stücke des Landes-Regierungs-Blattes vom Jahre 1858, unter Nr. 237 kundgemachten kaiserlichen Patente vom 7. December 1858, womit ein Gesetz zum Schutze der Muster und Modelle für Industrie-Erzeugnisse erlassen wurde, ist die, Seite 626 am Schlusse des §. 2 vorkommende Berufung des §. 11, lit. c in die richtige Berufung des **§. 10, lit. d**; dann die, Seite 629 in der zweiten Zeile des §. 19 vorkommende Berufung des §. 15 in die richtige Berufung der **§§. 14 und 15** zu verbessern.

24.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Handlu i Kancelaryi Wojskowéj Centralnéj Najjaśniejszego Pana z dnia 30. Stycznia 1859,

(Dziennik Praw Państwa Część IV, Nr. 24, wydana dnia 1. Lutego 1859),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

o ograniczeniu wywozu koni.

W skutek Najwyższéj Uchwały Jego C. K. Apostolskiéj Mości podaje się do powszechnéj wiadomości, iż od dnia obwieszczenia niniejszego rozporządzenia, wyprowadzenie koni przez granice Królestwa Lombardzko-Weneckiego, Tyrolu i Vorarlbergu, tudzież przez granice morskie bezwarunkowo jest zakazane, przez inne granice Państwa zaś tylko za specyalnemi licencyami wyprowadzenia, przez dotyczącą władzę polityczną krajową w porozumieniu z komendą krajową jeneralną wydanemi, może być dozwolone.

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

Za Jego Excellencyę piérwszego Jenerał-Adjutanta Najjaśniejszego Pana:
Baron **Kellner** m. p.

Sprostowanie.

W obwieszczonym w Części LVI Dziennika Rządu Krajowego z roku 1858, pod Nrem 237 Cesarskim Patencie z dnia 7. Grudnia 1858 r., mocą którego wydaną została ustawa w obronie wzorów i modelów dla wyrobów przemysłowych, poprawić należy na stronie 626 w końcu §. 2 znajdującą się cytacyę §. 11 lit. c na cytacyę **§. 10 lit. d;** tudzież na stronie 629 w drugim wiérszu § 19 znajdującą się cytacyę § 15 na cytacyę **§§. 14 i 15.**